

ρηγείται εν η και ἀλλεπάλληλα καθαρτικά πρὸς ἀποβολὴν τοῦ φανταστικοῦ ἐχθροῦ—ἐνέργεια, ἣτις δυνατὸν νὰ ἔχη ὡς ἐπικολούθημα τὴν ἔξαψιν τῆς περιτοναϊκῆς λοιμώξεως.

Πρόληψιν χρονονοσημένην ἐλίσης καὶ ταύτην ἀπὸ παλαιᾶς ἐποχῆς, παριστᾷ ὁμοίως ὁ φόβος ἀπέναντι τῆς *μολύνσεως ἐκ τῆς ἀνατομῆς ἀνθρωπίνου πτώματος*. Περὶ τῆς προλήψεως ταύτης ἦν ἀπλῶς μνημονεύω ἐνταῦθα, δὲν ἐπιθυμῶ νὰ φέρω τὸν λόγον, ἀφοῦ ἔχω ἀναλύσει τὰ κατ' αὐτὴν διεξοδικῶς ἐν διδακτικῷ βιβλίῳ (Γενικὴ Χειρουργικὴ Παθολογία Β' Εκδόσις σελ. 128).

Τέλος δ' ὡς κατακλείδα ἐν τῇ σειρᾷ ταύτῃ σημειῶ καὶ τινὰ ἄλλην θεραπευτικὴν ἐνέργειαν, ἣτις ἀποτελεῖ ἐδήλωσιν οὐχὶ πλέον προλήψεως ἀλλ' ἐλλείψεως πάσης ἐπιστημονικῆς σκέψεως· πρόκειται δηλ. περὶ τῆς ἐνέσεως *ναρκωτικοῦ τινος ψαρμάκου* συνηθέστατα μορφίνης ἢ τοῦ παντοπὸν τῆς ἐνεργουμένης πρὸς καταπαύσιν τοπικοῦ τινος ἄλγους τοῦ οἰουδήποτε. Συχνά, λίαν συχνά, συμβαίνει, ὅτι ὁ ἰατρός τὴν μορφίνην (1—2 κ. ἐμ. τοῦ διαλύματος) ἐγγίζει ἐπιτόλιως ἐκεῖ ἐνθα ὑπάρχει τὸ ἄλγος, προσδοκῶν ἴσως ὅπως τὸ ναρκωτικὸν τοῦτο διάλυμα ἐξασκήσῃ τὴν ἑαυτοῦ ἐπίθεσιαν ἐπὶ τῶν νευρικοῦν κλαδίων τῆς θέσεως ταύτης. Ἡ ἐνέργεια αὕτη εἶναι, ὡς εὐνόητον, ἐντελῶς ἄστοχος· διότι ἀπὸ τῆς ἐνέσεως τοῦ ναρκωτικοῦ τοῦτου διαλύματος μόνον γενικὴν ἐνέργειαν δικαιούμεθα νὰ προσδοκῶμεν, κατόπιν δηλ. τῆς ἀναδόσεως αὐτοῦ εἰς τὴν γενικὴν κυκλοφορίαν. Ὅσάκις ἀποβλέπομεν εἰς τὴν παραγωγὴν τοπικῆς ἀναλγησίας, ἐπιζητοῦμεν αὐτὴν διὰ τῆς χρησιμοποίησεως ἄλλων ἐπιτηδείων πρὸς τοῦτο οὐσιῶν (νοβοκαΐνης μετὰ ἐπινεφριδίνης κλπ.), διὰ τοῦ διαλύματος τῶν ὁποίων, ἐν ἀφθονίᾳ πάντως παρεχομένων, ἐμποτιζόμεν εἴτε αὐτοὺς τοὺς ἰστούς οὐ· πρόκειται νὰ ἀναισθητοποιήσωμεν εἴτε τὰ ἐξυπηρετοῦντα αὐτοὺς νευρικά στελέχη· οὐδεμία δ' ὅμως ἐπιστημονικὴ σκέψις δύναται νὰ δικαιολογήσῃ ἐπιδιώξιν τοπικῆς ἀναλγησίας διὰ τῆς συνηθούς ἐν καθημερινῇ χρήσει εὐρισκομένης ἐνέσεως τῆς μορφίνης, τοῦ παντοπὸν κλπ. Οὐ μόνον δ' ἄσκοπος εἶναι ἀλλὰ δυνατὸν νὰ ἀποβῇ καὶ ἐπιβλαβὴς ἡ τοιαύτη, δηλ. ἡ ἐπιτόλιος, ἔνεσις τοῦ ναρκωτικοῦ διαλύματος, ὅταν αὕτη ἐνεργῆται πρὸς καταπόλεμιν ἄλγους προερχομένου ἀπὸ ὀξείας φλεγμονῆς, διότι ὡς εὐνόητον, ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει οὐ μόνον ἡ ἀναρρόφσις τοῦ ναρκωτικοῦ διαλύματος δυσχεραίνεται ὡς ἐκ τῆς φλεγμονώδους υπεραιμίας καὶ διηθήσεως, ἀλλὰ καὶ ἐπιτάσις τοῦ ἄλγους συμβαίνει ἕνεκα τῆς προσανξήσεως τῆς διηθητικῆς τάσεως διὰ τῆς ἐγγύσεως τοῦ διαλύματος.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ "ΕΛΠΙΣ",

Περίληψις στατιστικῆς Χειρουργείου ἐξωτερικῶν ἁρρώστων τοῦ λήξαντος ἔτους 1918, διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς Χειρουργικῆς κλινικῆς τοῦ Νοσοκομείου, Ἰατροῦ—Χειρουργοῦ

κ. ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ ΛΟΒΕΡΔΟΥ

Διαιρέσεις κατὰ νοσήματα	Σύνολ.	Θεραπευθέντες Ἰατροῦ	Εἰσαχθέντες ἐν τῷ Νοσοκομείῳ
1 Τραύματα καὶ τραυματικαὶ ἀλλοιώσεις	534	454	80
2 Νοσήματα ἐδράζοντα κατὰ τὸ δέρμα	250	250	0
3 Διάφοροι ἐξωτ. μολύνσεις	239	229	10
4 Ἐξωτ. φυματιώδεις παθ.	220	185	35
5 Κήλαι γενικῶς	185	0	110
6 Παθήσ. κοιλ. σπλάγγων	275	100	175
7 Νοσήματα τῶν ὀστέων	147	117	30
8 Νοσήματα τοῦ συνεκτικ. ἰστοῦ	103	91	12
9 Διάφοροι ὄγκοι	90	10	80
10 Νοσήματα τῆς μήτρας	85	45	40
11 Διάφορα συρίγγια	85	59	26
12 Κιρσώδεις παθήσεις	77	60	17
13 Καταγματα, ὀρθοπεδικαὶ παθήσεις	70	55	15
14 Παθήσεις ἀρθρικά	60	50	10
15 Ἐγκαύματα γενικῶς	50	47	3
16 Διάφοροι κύστες	46	25	15
17 Σκοληκοειδέτιδες	37	0	27
18 Ἀφροδίσια νοσήματα	27	20	0
	2575	1797	685

† ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ

Τὸ ἄγγελμα τοῦ ἐν Ζυρίχῃ συμβάντος αἰφνιδίου θανάτου τοῦ καθηγητοῦ τῆς φυσικῆς Χημείας Δημ. Τσακαλώτου σημαίνει ἀληθὴ ἀπώλειαν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιστήμης.

Ὁ πρόωρος κατλιπὼν τὸν βίον χημικὸς ἔγινε διδάκτωρ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1903 καὶ ἤρχισεν ἀμέσως ὀργανικὰς συνθετικὰς ἐργασίας ἐν τῷ Χημείῳ τοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ ἐν Εὐρώπῃ συνέχισις τῶν σπουδῶν του ἀποτελεῖ λαμπρὰν σειρὰν πρωτοτύπων χημικῶν ἐρευνῶν, αἵτινες δημοσιευθεῖσαι εἰς τὰ καλύτερα περιοδικὰ τῆς Ἑσπερίας ἐκρήθησαν εὐμενέστατα ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων.

Συνειργάσθη ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν μετὰ κορυφαίων χημικῶν τῆς Δύσεως οἷοι ὁ Ostwald καὶ ὁ Sir William Ramsay, ὅστις τὸν χαρακτηρεῖ ὡς «προι-

κισμένον δι' έρευνητικοῦ πνεύματος» καὶ «βαθὺν γνώστην τῆς Χημικῆς θεωρίας καὶ πράξεως». Ἐκεῖ ἀπέκτησε μεγίστην εὐχέρειαν εἰς τὸ έρευνητικὸν μέρος τῆς χημείας καὶ ζήλευτὴν συγγραφικὴν σφύρειαν. Αἱ πλείους τῶν έργασιῶν του ἀναφέρονται εἰς τὴν φυσικὴν χημείαν, ἧς διωρίσθη καθηγητῆς, ἀλλ' εἰργάσθη μετὰ μεγάλου ζήλου καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς κλάδους τῆς ἐπιστήμης του, ἰδίᾳ δ' εἰς τὴν ὀργανικὴν καὶ ἀναλυτικὴν Χημείαν. Ἀνήκεν εἰς τοὺς τακτικὸς συνεργάτας τῶν «Ἀρχείων τῆς Ἱατρικῆς» καὶ ἐδημοσίευσεν πολλὰς μελέτας σχετικὰς πρὸς τὴν Ἱατρικὴν. Εἰς ταύτας καταλέγονται αἱ περὶ ἀσπιρίνης καὶ πολλῶν ἄλλων φαρμάκων ἐργασίαι του.

Ἦδη τὸν Ἰούνιον τοῦ 1908 ἐν Λονδίῳ εἰσέτι εὐρισκόμενος καὶ μόλις εἰκοσιπενταετῆς τὴν ἡλικίαν ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τακτικὸς καθηγητῆς τῆς ὀργανικῆς χημείας. Ἴσως εἶνε εὐτύχημα, ὅτι ἐδέχθη να παρέλθῃ δεκαετία ὀλόκληρος μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ του, διότι εἰς τὸ δεκαετὲς τοῦτο διάστημα τῆς ἐπιμεληθείας καὶ ὑψηλείας του παρήγαγε νέαν σειρὰν ἀξίων λόγου πρωτοτύπων ἐργασιῶν, αἵτινες προσελθοῦσι ἐκ γνησίως Ἑλληνικοῦ ἐπιστημονικοῦ περιβάλλοντος τιμῶσι τὸ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον καὶ τοὺς ὀλίγους ἐκείνους ἄνδρας, οἵτινες ὑπεστήριξαν πάσῃ δυνάμει τὸν πλήρη μέλλοντος ἐπιστήμονα. Ἡ καθυστερήσασα Πολιτεία τὸν ἐτίμησε τέλος διὰ τριῶν ἀλληπαλλήλων διορισμῶν εἰς τακτικὰς χημικὰς ἑδρας τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Ἵπάρχουσιν ἄνθρωποι λεπτῆς ψυχικῆς ὑφῆς συνδεόμενοι μὲ τὸ δένδρον τῆς ζωῆς διὰ λεπτοτάτης κλωτῆς, ἣν συγκρατεῖ ὁ ἐπιδικώμενος παρ' ἐκάστου σκοπός. Μόλις ὁ σκοπὸς πληρωθῇ τὸ νῆμα θραύεται καὶ τερματίζεται ὁ βίος.

Ἐκ τῶν πολυαριθμῶν ἐργασιῶν του, αἵτινες ἀπαρτίζουσι συνεχῆ σχεδὸν ἄλυσιν ἀπὸ τοῦ 1904 μέχρι τοῦ 1918 ἄξιαι ἰδίως μνείας καὶ ἐξάρσεως εἶνε αἱ πρωτότυποι διατριβαὶ τῆς τελευταίας τριετίας αἱ γενόμεναι ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν βοηθῶν τοῦ ἡμετέρου Χημείου. Ἐκ τούτων καταδεικνύεται, ὅτι ὁ Τσακάλωτος, πλὴν τῶν ἄλλων αὐτοῦ ἀρετῶν, κατεῖχε τὸ κύριον γνώρισμα τοῦ ἀληθοῦς διδασκάλου τοῦ ἐμπνέοντος καὶ πρᾶκτινοῦτος τοῦ: ὑπ' αὐτὸν ἐργαζομένους εἰς ἐπιστημονικὴν πρωτοβουλίαν. Ἄν ἡ μοῖρα δὲν διέκοπτεν ἀποτόμως τὸ γόνιμον ἐπιστημονικὸν σιάδιόν του εἶνε βέβαιον, ὅτι θ' ἀνεδείκνυε πολλοὺς καὶ καλοὺς μαθητάς.

Τὸ Πανεπιστήμιον στερεῖται σπανίου τύπου γνησίου ἐπιστήμονος διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Τσακάλωτου. Ἄλλ' οἱ περιλλυποὶ φίλοι του αἰσθάνονται μεγαλεῖτερον ἔτι κενὸν ἐκ τῆς ἀπωλείας ἀγαπητοῦ καὶ πολυτίμου συντρόφου, ὅστις εἶχεν ἐπηρεασθῆ βαθύτατα ἐκ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Δύσεως καὶ ἀπετέλει συμπαθεστάτην Ἀθηναϊκὴν φυσιογνωμίαν.

EMMANOYHΛ KONTOLAEON

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΚΟΥΡΙΕΡ

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΩΝ PILULES COURIER

Lactate de fer et Manganèse . . . 0,06
Noix vomique 0,01
Savon médicinal 0,03

Ἄριστον καὶ ἀποτελεσματικώτατον φάρμακον κατὰ τῆς ἀναιμίας, χλωρώσεως, νευρασθενείας, διαλειπόντων πυρετῶν, γενικῆς ἐξασθενήσεως κ.λ.

Πωλοῦνται λιανικῶς εἰς ὅλα τὰ φαρμακεία

Δείγματα δωρεὰν διὰ τοὺς κ. κ. Ἱατροὺς εἰς τὸ φαρμακευτ. γραφεῖον Δ. Ι. ΒΑΛΛΑΒΑΝΗ καὶ Σία.

“Η ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ”

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΔΙΑ Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2.000.000

(κατὰ τὸ ἡμῶν καταβεβλημένον)

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 14

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΖΩΗΣ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ.—Ἀσφάλειαι Προικοδοτήσεως, Μικταί, Ἰσόβιοι, Συντάξεις κ.λ.
ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΤΥΧΑΙΩΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ.—Συλλογικαὶ ἐργασιῶν καὶ ὑπαλλήλων. Ἀτομικαὶ, Ἀστικῆς εὐθύνης ἐκ δυστυχημάτων αὐτοκινήτων κ.λ.

Μεταξὺ τῶν μετόχων τῆς Ἐταιρείας περιλαμβάνονται :

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ, Ἡ ΛΑΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΥἱΩΝ Κ. ΗΓΙΑΣΚΟΥ (ΚΩΝ ΠΟΛΕΩΣ).

Διοικ. Συμβούλιον: Χαρίλαος Ἐπαμεινώνδας, Πρόεδρος, Παπαφράγκος Σπύρος, Ἀντιπρόεδρος, Βρετὸς Ἀνδρέας, Καλαμάρης Ἰωάννης, Κούζης Ἀριστοτέλης, Κωνσταντινίδης Γεώργιος, Μπασιάς Τ. Ἀθανάσιος, Νικολαΐδης Δουβοδικός.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΙΛΙΝΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΘΑΛΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ εἰς τὰς κυριώτερας πόλεις Ἑλλάδος, Τουρκίας, Αἰγύπτου.

Διὰ πᾶσιν πληροφοροῦν ἀπευθυνθέντες εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐταιρείας: ὁδὸς Σταδίου 14, ἢ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῆς.